Tussen kunst en corporate

GET LOST

Waar Kunstroute rond de Zuidas

Te zien t/m 22/9

Info www.getlost-artroute.com

Wie op de Beethovenstraat de A10 passeert, wordt aan de Zuidaskant op rechts verrast door een gele zee. Een groepje bouwborden is door Rosa Sijben bedekt met een monochrome laag verf. Het is een warm soort geel: zomer en rijpe maïs. Maar ook: gevaar, revolutie, jaloezie. Het is een ambigue code, die extra detoneert in deze überrationele omgeving van banken en advocatenkantoren. De vorm van de borden refereert wel aan het leven in de glazen torens. Ze volgen de beeldschermverhoudingen van 2:3 of 16:9.

Sijbens 'situationele choreografie' maakt deel uit van *Get Lost*. Bij de eerste editie in 2015 bewees de beeldenroute zich al als het avontuurlijke zusje van Art Zuid. Niet alleen wordt er meer risico genomen door jonge, soms onervaren kunstenaars te selecteren. Ze worden ook nog eens gekoppeld aan bedrijven aan de Zuidas. Kunst en corporate gaan echt een relatie aan, wat best wat vraagt van beide partijen.

→ **Het monochrome geel detoneert in deze omgeving.** FOTO CECILE MULLENS

Bij sommige werken lijkt het alsof ze er altijd zijn geweest

Windsterkte

De twaalf werken van elf kunstenaars worden bij elkaar gehouden door het thema *Code of Conduct*. De formele kantoortaal, waar je bij zo'n term al snel aan denkt, wordt door Johannes Büttner door de mangel gehaald. Een computerprogramma plukt willekeurige woorden van de website van opdrachtgever Flow Real Estate en laat ze verschijnen op een vlag. Dat levert poëtische slogans op als 'Structural Commitment Constructs'. Afhankelijk van de windsterkte bewegen de letters sneller. De mens levert de boodschap, de natuur het ritme.

In het ABN Amropaviljoen Circl zet Monira al Qadari vraagtekens bij de olie-industrie die onze economie overeind houdt. De Koeweitse kunstenaar laat plastic boorkoppen zweven boven sokkels. Ze zijn als begerenswaardige juwelen en ademen dezelfde mystiek als de verhalen die in Al Qadari's thuisland de olierijkdom bestempelen als godsgeschenk.

Slinky

Marek van de Watering ging een intensieve samenwerking aan met het personeel van Loyens & Loeff. In workshops liet hij de advocaten hun kantoor definiëren in tekeningen en woorden. Het logo, de generieke missionstatements, maar ook de naam van de barista graveerde hij in een zwerfkei die nu voor de deur ligt.

Een aluminium kopie legde hij bij de bouwplaats waar het nieuwe kantoor komt, als een omineuze meteoriet. Geen dor beleidsdocument bepaalt hier de toekomst, maar een bijna goddelijke aanwijzing.

Sommige werken van *Get Lost* passen zo goed in hun omgeving dat het lijkt alsof ze er altijd zijn geweest. De reusachtige traploper van Simon Wald-Lasowski en Sajoscha Talirz op de entree van het Tripolisgebouw volgt perfect de kleurstelling van de kozijnen. Architect Aldo van Eyck, bouwer voor 'de spelende mens', zou de slinky geweldig hebben gevonden.

Edo Dijksterhuis

Tips

FILMS MET NOEDELSMAAK

Fou Fow ramen en Het Ketelhuis presenteren de tweede *Fou Fow Movie Night* op 25 juni om 20.30 uur. Fou Fow ramen is een restaurant waar veel audiovisueel talent werkt. Regisseur **Fow Pyng Hu** (1970), in 1995 afgestudeerd aan de Gerrit Rietveld Academie, had twee dromen: films maken en een restaurant openen. De eerste droom verwezenlijkte hij met drie speelfilms. Daarnaast opende hij in 2011 zijn ramen pop-uprestaurant op de tweede verdieping van toko Dun Yong in de Stormsteeg. Het eerste personeel daar kwam voort uit zijn kunstzinnige vriendenkring: ontwerpers, fotografen en filmmakers. Inmiddels zit het restaurant aan de Elandsgracht en op deze filmavond is vooral de kunstzinnige kant van Fou Fow te zien. Het Ketelhuis vertoont korte films van aanstormend talent, maar ook *Nick* van Fow Pyng Hu zelf. Een gastoptreden van acteurs **Maarten Heijmans** en **Ian Bok** is onderdeel van de avond en gasten kunnen Japans schaafijs proeven.

POËZIE IN HET PARK

Juni Gedicht presenteert zondag 24 juni het Midzomerpoëziefestival. In het Westerpark klinken sloepverhalen, gedichten en muziek van onder anderen **David Benjamin**, **Radna Fabias** en **Case Mayfield**. Ook heeft het festival een hiphoppodium en in workshops leren bezoekers poëzie en liedteksten schrijven. Van 15.00 tot 21.00 uur.

KUNSTMARKT OP DE ZUIDAS

Zondag 24 juni is de botanische tuin Zuidas omgebouwd tot kunstmarkt. In samenwerking met **Kunstgroep Buitenveldert** laten ruim twintig kunstenaars hun werk zien. Bezoekers kunnen aan de slag in de tekenworkshop van **Het Tekenlab**. Na afloop zijn de tekeningen in de tuin te zien. De markt duurt van 12.00 tot 17.00 uur.

Mysterie van het alledaagse

THE FIGURE IN THE CARPET

MATHIEU CHERKIT, ARJAN VAN HELMOND, MARENNE WELTEN

Waar Albada Jelgersma Gallery, Lijnbaansgracht 318

Te zien t/m 27/7

→ ***Double humide 7*** **van Mathieu Cherkit.**

Over de vloeren van Arjan van Helmond zou je een compleet essay kunnen schrijven. De schilder geeft ze schuin van boven weer waardoor het landschappen worden, met de plint als horizon. De vloer verzamelt sporen van domestiek verkeer en documenteert zo de tijd, zoals schilderen eigenlijk ook de samenvatting is van beslissingen die achter elkaar genomen zijn.

The Figure in the Carpet bevat maar liefst vier Van Helmondvloeren. Eén bestaat uit glimmende tegels in een gelambriseerde gang, een andere bevindt zich in een hal en is bekleed met warm scharlaken tapijt. De laatste twee zijn extremer, want afgebeeld zonder huislijke attributen om de afbeelding schaal en richting te geven. Het effect is licht vervreemdend. Parketstroken vormen een ritmisch bos van bruintinten. Lichtroze tegels ogen als de gevel van een modernistische kantoorflat. We kijken op deze vloeren en ertegenaan. We kunnen erover lopen of erin dwalen.

Ook Mathieu Cherkit huldigt het mysterie van het alledaagse. De jonge Fransman schildert uitsluitend het voormalige huis van zijn grootouders waar hij nu zelf woont. Begin dit jaar liet Albada Jelgersma de sterke olieverfschilderijen zien die dat oplevert. Voor de huidige tentoonstelling experimenteerde Cherkit met oliepastellen op papier. Het zijn dik geschilderde, felgekleurde en hardere voorstellingen, die iets te dicht tegen Matisse aanschuren om verrassend te zijn. Veel beter is de aquarel van een roze wasbak. In dit medium moet Cherkit een deel van de controle inleveren en dat is spannend.

Marenne Welten is een begrijpelijke keuze om deze tentoonstelling te complementeren. Net als de andere twee kunstenaars schildert zij doorgaans interieurs, maar heel anders. Met lange kwaststreken boetseert ze ze bijna op het doek, waar ze wervelen in hun surplace.

Voor *The Figure in the Carpet* maakte ze meer mentale interieurs dan fysieke. Welten laat skeletten dansen op de wijze van stop-motionpionier Ray Harryhausen in *Jason and the Argonauts*. Een geest lost op in een landschap. In de achterruimte van Albada Jelgersma keert Welten terug naar het leven binnenshuis. Families zitten aan tafel in donkere ruimtes. Hier en daar licht een gezicht op in een ongezond gelig schijnsel. Het is alsof er een lampje achter het papier zit en de voorstellingen van binnen gloeien.

Edo Dijksterhuis